

Triceps

Life is Worry – Death is Friendly

Egy mesterkém portréja¹

Tematikus blokkunkat Slavko Matković aka Matkovity Szlávkó suboticaí, ex-jugoszláv neoavantgárd költő és multimedialista életművének szenteltük. Anyai ágon bunyevác, apain szerb, privátul perfekt magyar. – Mindez, persze, hamisítás. Valójában ő az **A. F. 008** fedőnevű ügynök, spion, beépített ember, hírszerző, téglá, informátor, vamzer, kém. Mit tehetünk, be kell töredelmesen vallanunk, ez a színtiszta igazság. Szüzsézett életrajza alant olvasható.

*

Alan Ford szabadkai. Az aranycsempészek s ópiumszívó költők városában született, a homoki iskolába járt elemibe. Ifjú s bohó korában maga is svercelt 14 karátos gyűrűket s farmerkákat Triestből, a zsúrokon el-elszívott egy csavarás füvet, gimnazistaként megpróbálkozott a konkrét s vizuális költéssel. Mindez, persze, már a felhőtelen múlté...

Az ország szétesése után, tízezernyi honfitársával együtt „kitántorgott Amerikába”. Ellenállhatatlanul vonzotta az Empire State Buildingről készült 24 órás film, s Marilyn vulkanikus csecsei. New York kikötőjében azután szenzációs, nomeansno meglepetés várta: **Henry F.** nagytőkés, a Ford Motor Co. megteremtője s elnöke ölelte kebelére! Rég elveszettnek hitt, drága unokaöccsét. A néger dokkmunkások s Porto Rico-i szajhák száraz szeméből sós könnyeket facsaró találkozás imígyen játszódott le.

Henry: „They think we are ugly! We are better-looking than they are! They think we are degenerate! We are better-looking than they are! They think we are out of order! We are better-looking than they are! They think we are useless! We are better-looking than they are!”

Alan: Fuck sacem. Punx is dead...

¹ *A TNT kémcsoport*: Max Bunker (Luciano Secchi) író és Magnus (Roberto Raviola) rajzoló kultikus képregény-sorozata (Milano, 1969–1983). Alan Ford, a főszereplő antihős Slavko példaképe, tematikus figurája és egyik művészi álneve volt.

A családi idill tiszavirág életűnek bizonyult. Megunva a koktélparkokat, lóversenyeket s orgiákat, Alan belátta, hogy bácsikája milyen szédületes szociális demagógiát fejt ki az üzemeiben foglalkoztatottaknak az ún. „profitrészesedés” fizetésével, miközben „vért, vasat s szart” nem kímélve megakadályozza szakszervezetbe tömörülésüket. Menten elmenekült a kapitalista kéjenc udvartartásából.

S következtek az illegalitás kemény esztendői! **Aleksander F.** néven lengyel filmrendezőnek adta ki magát, ám első filmjét az elhagyott, árva gyermekekről a cenzúra betiltotta, mert Varsó nyomornegyedét mutatta meg. Művészi golgotájának következő keresztfái az *Öten a Barska utcából*, a *Hajóroncsok* s a *Majdanpek* voltak. Ezután mint **John F.** angol költő és drámaíró tevékenykedett: Shakespeare kortársának vallotta magát, főleg a tragédia műfajában emelkedve ki, a jellemek lélektani hűségű ábrázolásával. Majd ismét az álomgyár vonzotta magához: **John F.** tkp. Sean O’Feeney, a kritikai realista filmek kismestere sem más, mint oh-yeah: ő! Sajnálatos módon azonban újabb alkotásaiban naturalista, vallásos, sovíniszta elemek is jelentkeztek...

Ekkor egy nagy, fehér galamb röpült el ablaka előtt. Taiji Kase, 8. Dan s Hiroshi Shirai, 8. Dan a City-ben tevékenykedett. Az angolvéccé halkán zümmögött. Alan előtt mimetikus tágasságában s katartikus szellősségében nyílt meg az Új Világ perspektivikus ablaka. Többé nem evett. Nem ivott. Nem aludt. Nem csinált mindenfajta más dolgokat. Az *Alien Sex Fiend: I’m Doing Time In A Maximum Security Twilight Home* című, frenetikus számát hallgatta, éjjel s nappal. Megvilágosodott előtte bűneinek szellemi szodómiája. Közben meg is virradt: s ő, kilépett belőle...

Megtisztulását az **Alan F.** fedőnéven végrehajtott hősi tettek segítették, tántoríthatatlan személyisége s visszavonhatatlan cselekedetei pedig örök időkre gránitba vészték a közép-kelet-európai emigráns heroikus szobrát. Szép, charmant, szuper elegáns, ellenállhatatlan, kemény, rátermett, gyors, bátor, hidegvérű, erős akaratú, intelligens, találékony, sokoldalúan képzett... Túljárta Marx, Mao s Marcuse eszén, legyőzte Conant, Rambót s Bruce Lee-t, megbicikliztette Twiggy-t, Divine-t s Cicciolinát. Róla mintázták a Superman, Spiderman s Batman alakját. Egy kevésbé tehetséges író, Ian Fleming pedig a bárgyú, ügyefogyott s szerencsétlen James Bond 007 figuráját. Végül két, magát felfedni nem merő spagettitipusztító, **Magnus & Bunker** komikus kockákba sűrítették kalandjainak legjavát.

Fejezzük haverunk, Alan méltatását életének nagy – szívünket, lelkünket s agyunkat megbizsergető – mottójával: **ABALEKOKÉAVILÁG!**